

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ J.**, bývajúceho v M., **2/ A.**, bývajúcej v M., oboch zastúpených JUDr. J., advokátom v H., proti žalovaným **1/ M.**, bývajúcej v M., **2/ J.**, bývajúcemu v Š., **3/ M.**, bývajúcemu v M., **4/ J.**, bývajúcej v M., **5/ J.**, bývajúcemu v M., **o 3 908,28 € (117 740,90 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 12 C 416/99, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. mája 2008 sp. zn. 3 Co 61/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Michalovce rozsudkom z 24. októbra 2007 č.k. 12 C 416/1999-315 uložil žalovaným 3/ a 4/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 17 440 Sk (578,90 €) so 17,6 % úrokmi z omeškania z tejto sumy od 31. októbra 2000 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku; voči žalovaným 1/, 2/ a 5/ žalobu zamietol a zamietol žalobu aj v prevyšujúcej časti. Žalobcom vo vzťahu k žalovaným 3/ a 4/ náhradu trov konania nepriznal. Žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania žalovaným 1/ a 2/ každému po 61 275 Sk (2 033,96 €) a žalovanému 5/ 46 756 Sk (1 552,01 €); štátu náhradu trov konania nepriznal. Pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal zo zistenia o dôvodnosti žaloby len do výšky priznanej sumy a len proti žalovaným 3/ a 4/, ktorí boli bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti v čase (1993-1994), keď bezdôvodné obohatenie vzniklo – došlo k výstavbe pivnice a k vynaloženiu investícií žalobcov, výšku ktorých mal za preukázanú len po sumu 17 440 Sk (578,90 €) (§ 451 Obč. zák.); priznanie

úrokov z omeškania založil na ust. § 517 Obč. zák. a výroky o trovách konania na ust. § 142 ods. 1, 2 a § 148 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobcov aj žalovaných Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd rozsudkom z 27. mája 2008 sp. zn. 3 Co 61/2008 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaných 3/ a 4/ zaplatiť žalobcom 17 440 Sk (578,90 €) s príslušným úrokom z omeškania od 31. októbra 2000, vo výroku o zamietnutí žaloby proti ostatným žalovaným, vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalobcom a žalovaným 3/ a 4/ (§ 219 O.s.p.). Zároveň zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách prvostupňového konania vo vzťahu k žalobcom a žalovaným 1/, 2/ a 5/ tak, že uložil žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným 1/, 2/ a 5/ náhradu trov konania 58 091 Sk (1 928,27 €) (§ 220 O.s.p.). Žalobcom 1/ a 2/ uložil zaplatiť žalovaným 1/, 2/ a 5/ náhradu trov odvolacieho konania v sume 9 936 Sk (329,81 €) (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Proti rozsudku odvolacieho súdu, okrem výroku, ktorým boli žalovaní 3/ a 4/ zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť 17 440 Sk (578,90 €) so 17,6 % úrokom z omeškania od 31. októbra 2000 do zaplatenia, podali dovolanie žalobcovia 1/, 2/ a navrhli tento rozsudok v napadnutej časti spolu aj s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietali, že rozsudky nižších súdov sú nesprávne a nezákonné a vydané v rozpore so zisteným skutkovým stavom z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Boli názoru, že zaviazaní mali byť spoločne a nerozdielne všetci žalovaní a nárok mal byť priznaný v celom uplatnenom rozsahu.

Žalovaní vo vyjadrení navrhli dovolanie žalobcov ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pretože právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu možno napadnúť dovolaním len vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok. Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, je prípustné len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie je tiež prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Žalobcami napadnutý rozsudok nevykazuje znaky ani jedného z uvedených rozsudkov, pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd vo svojom rozsudku (výroku) nevyslovil prípustnosť dovolania, a napadnutému rozsudku odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu (od právneho názoru ktorého sa odvolací súd preto ani nemal možnosť odchyliť).

Pokiaľ ide o to, že napadnutý rozsudok bol v časti o trovách prvostupňového konania vo vzťahu k žalobcom a žalovaným 1/, 2/ a 5/ zmeňujúcim, treba uviesť, že dovolanie smeruje v tejto časti proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má však povahu uznesenia a túto povahu nestráca, hoci rozhodnutie o trovách s rozhodnutím o veci súvisí a je v ňom zahrnuté (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanovení § 239 O.s.p. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci (proti rozhodnutiu o trovách konania - potvrdzujúcemu výroku, zmeňujúcemu výroku alebo výroku o trovách odvolacieho konania) neprichádza do úvahy, keďže ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p. je prípustnosť dovolania podľa § 239 ods. 1, 2 O.s.p. – okrem iného – vylúčená proti uzneseniu o trovách konania.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., resp. podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už

prv začatého konania, o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Vady konania vymenované v § 237 O.s.p. neboli v dovolaní namietané a ani nevyšli najavo v dovolacom konaní.

Pokiaľ dovolatelia namietajú, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolačný dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), je treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolačím dôvodom (rovnako ako iná vada konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobcov boli opodstatnené (dovolačný súd sa nimi z tohto hľadiska nezaoberal), nimi uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O takýto prípad ale v danej veci nejde. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúvaniu.

Vzhľadom na uvedené, dovolačné konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozsudku, ktorú nesprávnosť dovolaním žalobcovia namietali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov dovolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku odvolacieho súdu odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný (§ 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov dovolačieho konania proti žalobcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolačný súd však žalovaným náhradu trov dovolačieho konania nepriznal, pretože v dovolacom konaní žiadnu náhradu trov konania si neuplatnili (§ 151 ods. 1 O.s.p.), keď trovy tohto konania im zjavne ani nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková